

# MEDJUGORJE HANGJA

2012. Augusztus

Nr. 55

Medjugorje,  
2012. július 25.

„Drága gyermekek! Ma a jóság ra hívlak benneteket. Legyetek a béke és a jóság hordozói ebben a világban. Imádkozzátok, hogy Isten erőt adjon nektek ahhoz, hogy szíveteket és életeteket mindig remény és büszkeség töltsen el azért, mert Isten gyermekei és reményének hordozói vagytok ebben a világban, amely szívből fakadó öröm és jövő nélküli, mert szíve nem nyitott Isten felé, aki a ti üdvösségetek. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”



## **Medjugorje, 2012. augusztus 2. Mirjana által adott üzenet**

„Drága gyermekek ! Veletek vagyok, és nem adom fel. Szeretnék megismertetni benneteket Fiammal. Szeretném, hogy a gyermekeim velem legyenek az örök életben. Szeretném, hogy megérezzék a béke örömét, és örök üdvösségetek legyen. Imádkozom azért, hogy legyőzzétek az emberi gyengeséget. Kérem Fiamat, hogy adjon nektek tiszta szívet. Drága gyermekeim, csak a tiszta szívek tudják, hogyan hordozzák a keresztet, és hogyan hozzanak áldozatot a bűnösökért, akik megbántották a Mennyei Atyát, és akik ma is megsértik Őt, anélkül, hogy megismerték volna. Imádkozom azért, hogy felismerjétek az igaz hit világosságát, amely csak a tiszta szív imájából fakad. Akkor mindazok, akik a közeletekben vannak megérik majd Fiam szeretetét. Imádkozzatok azokért, akiket Fiam kiválasztott, hogy az üdvösség útján vezessenek benneteket. Legyen zárva a szátok minden ítéletre. Köszönöm nektek.”

# Befejeződött a 23. nemzetközi Ifjúsági Imatalálkozó

„Uram, növeld a hitünket” jelszavattal 2012. augusztus 1-én kezdődött meg a 23. nemzetközi Ifjúsági Imatalálkozó Medjugorjében és augusztus 6-án, hétfőn reggel 5 órakor hálaadó szentmisével ért véget a Križevacon, melyet fra Danko Perutina a találkozók koordinátora mutatott be. Ebben az évben is több tízezer fiatal gyűlt össze a világ 70 országából. A Ruandából érkező fiatalok először vettek részt a medjugorjei találkozón. A program 9 órakor reggeli imával kezdődött, majd ezt követték a tanúságtételek, énekek és a keresztény életről szóló tanítások. A szünet után a program 16 órakor tovább folytatódott 18 óráig, a rózsafüzérig. 19 órakor kezdődött a találkozó központi eseménye, a szentmise. A nyitó szentmisét augusztus 1-én fra Miljenko Šteko, a Hercegovinai Ferences Rendtartomány vikáriusa mutatta be, aki lelkes szentbeszédével buzdította a fiatalokat. A második napon fra Danko Perutina prédikált és bemutatta a legszentebb áldozatot. A péntek és szombat esti szentmisét a Hercegovinai Ferences Rendtartomány újmisései mutatták be, fra Dalibor Milas és fra Tihomir Bazina. A pré-



dikációban Fra Branko Radoš, Medjugorje egykori plébánosa és dr. fra Ante Vučković a spliti teológiai egyetem professzora és dékánja szólt a fiatalokhoz. A vasárnap esti szentmisét dr. fra Ivan Sesar tartományfőnök mutatta be és fra Ljubo Kurtović, a kispapok lelki vezetője csodálatos szentbeszédével buzdította a fiatalokat. A csütörtök esti szentmisén 591 pap vett részt. Augusztus 3-án, pénteken a szentmise után sok fiatal a Szűzanya szoborral és égő gyertyákkal vett részt az immár hagyományossá vált körmeneten. Augusztus 4-én, szombaton a Cenacolo közösség előadására

került sor. A világ öt kontinenséről érkezett papok készséggel álltak a fiatalok szolgálatára a bűnbánat szentségének kiszolgáltatásában. A találkozót végig kísérte a 22 ország fiataljaiból álló nemzetközi ének- és zenekar, prof. Damir Bunoze karmester vezetésével. A találkozó ideje alatt horvát nyelvről 17 világnyelvre 27 szinkrontolmács fordított. A rózsafüzért és a hívek könyörgését 27 nyelven imádkozták. A találkozó első napjától kezdve számos újságíró kísérte figyelemmel a találkozó eseményeit. A fesztivált a világ számos médiája élőben közvetítette.



# Ivan Dragicević látnok előadása

Medjugorje, 2012. június 23.

Szeretettel köszöntelek benneteket és köszönöm, hogy eljöttetek. A Szűzanya minden jelenés végén ezt mondja: „Köszönöm, hogy követtétek hívásomat!”

Mindannyian fáradtak vagyunk. Fáradtan és szomjúhozva jöttünk ide. Szomjazunk az igazságra, Istenre. Itt a forrásnál vagyunk, hisz egyedül Jézus az igazi békénk, megnyugvásunk. Ő maga mondja: „Jöjjetek mind, akik megfáradtatok és nehéz terheket hordoztok.”

Édesanyánkhöz jöttünk ide, az Ő karjaiba, hogy minden problémánkat, szükségünket és családjainkat átadjuk neki, hogy közbenjárását kérjük. Igen, Ő imádkozik értünk, mert annyira szeret minket. Egyszer ezt mondta: „Ha tudnátok, mennyire szeretlek benneteket, sírnátok az örömtől.” Ilyen nagy az Ő szeretete.

Itt állok előttetek, de ne gondoljátok, hogy szent vagyok. Igyekszem ugyan, napról napra nőni a szentségben. Minden nap ugyanazt a kérdést teszem fel: Anyám, miért éppen én? Nem volt jobb nálam? Képes vagyok mindent megtenni, amit kérsz? Anyám, elégedett vagy velem? Egyszer, amikor teljesen egyedül voltam a Szűzanyával, vettem a bátorságot és megkérdeztem Tőle: „Anyám, miért pont én?” Mosolyogva és röviden válaszolt: „Nem mindig a legjobbakat választom.” Aztán többé nem tettem fel ezt a kérdést. 31 évvel ezelőtt kiválasztott engem, hogy a hangszere legyek. Elvitt engem az élet és az ima iskolájába. Arra törekszem, hogy jó tanuló legyek. Szeretném jól teljesíteni a házi feladataimat. Ez nem mindig könnyű. Talán több szabad időm lenne, ha a Szűzanya nem engem választott volna. Isten tervét velünk tudatja, el kell fogadnunk. És ez mindenkire érvényes, akkor is, ha nem

látunk. Az evangéliumban mondja Jézus: „Boldogok, akik nem látnak, és hisznek!”

Számomra és a családom számára nagy ajándék, hogy láthatom a Szűzanyát, ugyanakkor nagy feladat és felelősség is ezzel élni nap, mint nap. Hisz nem könnyű minden nap vele lenni, öt percet vagy többet és utána újra visszatérni. A Paradicsom fényében lenni, majd újra visszajönni a mindennapok realitásába. Ha csak egy másodpercre is láthatnátok Isten anyját, evilági életetek többé nem lenne olyan érdekes. Nekem minden nap órákra van szükségem, hogy újra visszatérjek a mindennapi földi életbe. A Szűzanya sok üzenetet ad nekünk. A legfontosabbak: béke, megtérés, a szívből jövő ima, szeretet, bűnbánat, böjt, erős hit, szentmise, gyónás, megbocsátás, szentírás, remény.

1981-ben, a jelenések 2. napján, amikor előtte térdeltünk, az első kérdésünk ez volt: „Ki vagy te?” Ő ezt mondta: „Én vagyok a Béke királynője. A Fiam küldött, hogy segítsék nektek. Legyen újra béke az emberek között és az emberek és Isten között, mert a világ nagy veszélyben van.” Ezek voltak a világhoz intézett első szavai. A legnagyobb vágya – MIR – vagyis BÉKE. A világnak sürgősen a békére van szüksége. A fiataloknak, a családoknak, az Egyháznak – mindenkinek szüksége van rá.

Ezt mondta: „Drága gyermekek, ti vagytok egyházam tüdeje – ha erősek vagytok, az egyház is erős lesz. Ezért hoztatok vissza családjaitokba az imát.” Nincs egyház élő családok nélkül. A családi ima sürgetően fontos a család épségében maradásáért. A családok ma léleklében betegek. Ha nem ápolják a családi imát, nem lesz többé hivatás. A családi ima által születnek a papi hivatások.



Azért jön a Szűzanya, hogy utunkon segítsen bennünket. Gyógyszert akar adni nekünk, hogy szenvedéseinket gyógyítsa. Ezt végtelen szeretettel, gyengédséggel és édesanyjai aggódással teszi. Csak egyet szeretne: a Fiához vezetni bennünket. Azt mondja, a mai világban különösen sok a vizsály. A legnagyobb baj azonban, az Istenbe vetett hit hiánya. Az Isten nélküli jövő tönkre teszi a világot. Manapság hiányzik az ima, az embertársainkra fordított idő, a szülőknél gyermekeikre és a gyermekeknek a szüleikre fordított idő. Hiányzik a házastársi hűség. Mindez a világ széteséséhez vezet, ezért hív a Szűzanya: „Tegyétek életetekben és családokban újra Istent az első helyre, így megtaláljátok a békét, a harmóniát és a szeretetet.” Isten anyja azért jön, mert meg akar menteni bennünket a sötétség hatalmától. A reménység anyjaként jön. Ezt a reményt akarja a családokba, az egyházba és az egész világba elvinni. Ha nincs béke a szívünkben és a családjainkban, akkor nem lesz béke a világban sem. A Szűzanya ezt mondja: „Drága Gyermekek! Ne beszéljétek a békéről és az imáról, hanem éljétek békében és imádkozzatok! Túl sok a szó, kevesebbet beszéljétek, tegyék többet!”

Ma a világ változóban van. Mindannyian érezzük ezt. A Szűzanya azért

jön, hogy felrázzon bennünket. Ezt mondja: „Drága Gyermek, veletek vagyok, hogy a béke eljöhessen, de ehhez szükségem van rátok. Csak veletek együtt tudok a rossz ellen harcolni.” Újra és újra elismétli ezt, és édesanyaként soha nem fárad bele. Nem azért jön, hogy félelmet keltsen és óvjon Fia második eljövételétől. Nem, a reménység anyjaként jön!

Döntenünk kell a szentmise mellett. Egyszer ezt mondta a Szűzanya: „Ha választanotok kell a jelenés és a szentmise között, akkor szentmisére menjete!” A Szentmisén részt venni azt jelenti, eggyé válni Fiával. Kéri még a havi szentgyónást, a kereszthódolatot, a szentségimádást. Arra hívja a papokat, hogy szervezzenek szentségimádásokat. Kéri, hogy a családban imádkozzuk a rózsafüzért és olvassuk a szentírást. „Tegyétek látható helyre és olvassátok, hogy Jézus megszülethessen a szívetekben. Bocsássatok meg egymásnak, szeressétek egymást.” A Szűzanya nagyon kéri, hogy tudjunk megbocsátani magunknak és egymásnak. Kérjük a Szentlelket, hogy képesek legyünk szívből imádkozni, ne csak ajakkal és állandóan az órát nézve.

Azt kéri, hogy szenteljünk időt a szív imájára, vagyis a szeretettel és szeretetből végzett imára, hogy az ima találkozás legyen Istennel. Hogy az békét és örömet adjon számunkra. Az ima iskolája nem ismer hétvégét és szabadságot. Azért, hogy jobban tudjunk imádkozni, még többet kell imádkoznunk. Ne keressünk kifogásokat, hogy nincs időnk vagy nem vagyunk elég összeszedettek. A Szűzanya azt mondja, a probléma a szeretet hiánya. Amit szeretünk, arra ugyanis találunk időt. Imádkozunk a szeretet adományáért. Édesanyánk szeretne felébreszteni bennünket a lelki kómából.

Ma este mindannyiukat a Szűzanyának ajánlok. Remélem, mindannyian elfogadjátok Édesanyánk hívását egy jobb és szebb világra, hogy jó mag hulljon a földre, ami aztán bő termést hoz. Fogadjuk mindannyian felelősséggel az üzeneteket és imádkozunk közösen a családok és a világ evangelizációjáért. Legyünk élő jelekké! Döntsünk Isten mellett. Csak Isten az igazi béke.

## Milona és a „Medjugorje-sokk”

Milona von Habsburg meséli a következőket: 1984-ben láttam egy fotót Medjugorjéről, és azt gondoltam magamban: „Van már nekünk Fatimánk, nincs szükségünk Medjugorjére!” Nem sokkal később azonban hívást éreztem a szívemben: „Ő ott van, oda kell mennem!” Ez az „Ő” pedig nem más volt, mint Az, akit Fatimából ismertem. A hívás egyre sürgetőbbé, egyre ellenállhatatlanabbá vált. Egyik unokatestvérem utat szervezett Münchenből.

Jugoszlávia akkoriban szigorú kommunista uralom alatt állt. Ahogy az országba érkeztünk, félelem kerített hatalmába. Annyira más volt a hangulat itt, mint a mi derűs Bajorországunkban, ahol szabadon kimondhatjuk, amit gondolunk, és azok lehetünk, akik vagyunk. Ebben a kommunista országban a levegő telve volt szomorúsággal és ez megjesszett.

Azóta Medjugorje jelentős vidékké nőtte ki magát. Akkoriban azonban csak mezők voltak ott. A busszal egészen a templomig mehettünk. Az első dolog, amivel szembesültem, a csend volt – elképesztő csend! Láttam egy csapat egyszerű embert, akik a földön térdeltek, apró asszonyokat feketében, kendővel a fejükön, akár Portugáliában. Csendben voltak. Ahogy beléptem a templomba, azonnal letérdeltem, és magamban csak annyit tudtam mondani: „Itt vagyok!”

Ezután azt láttam, hogy az oltárnál néhány fiatal lép elő egy helyiségből. Letérdeltek az oltár mögött, és egy számomra érthetetlen nyelven mondtak valamit. Majd felkeltek, és kimentek a templomból. Ők voltak a látnokok. Éppen a jelenés pillanatában érkeztünk meg!

Az erdőben felállítottunk három sátrat. Akkor még nem voltak panziók. A sátraink a Máltai Lovagrendtől származtak, kívül kereszt volt rajtuk. Nem soká-

ig maradtak a helyükön: kijött a rendőrség, bezárta a sátrakat és összetörte a fészületeket. Arra köteleztek minket, hogy a mezőn aludjunk. Így tehát igazi zárán-doklatban lehetett részünk, mindenféle komfort nélkül, teljes nélkülözésben. Mégis ebben az ürességben, ebben a sivatagban történt minden.

A második napon megmáztuk a Križevacot. Ekkor jött el az én időm. Leültem az ötödik és a hatodik stáció között, mert már nem tudtam tovább menni. Úgy éreztem az életem nagyon, nagyon nehéz, hatalmas súllyal nehezedik rám. Le kellett ülnöm. És ebben a teljes csendben valami különleges jelenlet vett körül, majd egészen beborított. Úgy éreztem, egy szempár néz, belülről és kívülről egyszerre, és saját életemet ezekkel a szemekkel láttam. Addig úgy gondoltam, katolikus keresztény vagyok. Kiálltam Jézus mellett, a katolikus ifjúsági csoportomból egyedül én jártam misére. Már eleve megéltem egyfajta magányt, mivel egy kicsit különböztem a többiektől: nem csináltam azt, amit ők. De ahogy ezekkel az új szemekkel néztem az életemet, felmerült bennem egy kérdés: „Ha mindaz, ami itt történik, igaz, akkor te hogy mondhatod magad kereszténynek?” Abban a pillanatban szertefoszlott minden elképzelésem a jó katolikusságról. Megláttam, hogy ebbe a vallásosságba titkon mennyi hazugság, aprócska képmutatás, enyhe felsőbbrendőség-érzet keveredett. Kis dobozok előre bekészített válaszokkal, egyfajta erkölcsi kódex. Tudtam, mi az, amit meg kell tennem ahhoz, hogy jókislány legyek, és mi az, amit nem szabad. Abban a pillanatban azonban rádöbentem, hogy még sohasem érintettem az igazi keresztény élet valóságát, azét a teljességét, amelyet minden bizonyonnyal ajándékba kaptam. A következő kérdés ez volt:

„Ki az az Isten, akiben hiszel?” Azelőtt sohasem gondolkodtam azon, ki Ő számomra, de azon se, hogy ki Ő önmagában.

Ahogy az agyamba villant ez a kérdés, még valami történt: abban a pillanatban ott volt Ő! Ott volt mindenben, és Ő volt minden. Éreztem, hogy életem 25 éve minden kérdéssel, vágyammal, minden imádságommal válaszra talál, mert Ő jelen van! Jelenlétében minden olyan békés volt. A következő kérdés az volt: „Valóban létezik Isten?” Igen, létezik. Nem volt semmi de... Semmit sem tudtam mondani. Ez volt a teljes igazság. Nem volt benne semmi ítélet, semmi zaklatás. Csak a teljes igazság volt ott. Éreztem, hogy ez az Isten néz engem, és azt akarja, hogy térjek hozzá. Életem, melyet társadalmi, félarisztokrata, félkatolikus elvek alapján éltem, az Ő ajándéka volt számomra.

Abban a pillanatban azonban azt akarta, hogy teljesen térjek vissza hozzá, mert akárhogy is, de hozzá tartozom. Mindezt nem szavakban tudatta velem, hanem egyszerűen csak megértettem. Ahogy lenéztem, láttam a végtelenül csendes, zöldellő völgyet, az egyszerű szőlőket és dohányföldeket.

Aztán megláttam a templomot: úgy láttam, mintha nem lenne teteje, és lenyűgöző, élénk, nagyon élénk, sárga-féher, meleg fény áradt belőle. Fel-alá szállt az égből és a templom között, és betöltötte az eget. Az egész fény tölcser alakban áradt az égből a templomba, mintha a templom a teljes eget befogadta volna.

Majd az egész eltűnt. A sziklán ültem, de belül már nem ugyanaz voltam. Nem gondolkodtam, már nem tudtam semmit.”

*Milona Von Habsburg de Rambures,  
2010, Notre-Dame, USA*

Milona véglegesen megváltozott. Inentől kezdve tudta, hogy Isten a minde. Visszatért Medjugorjébe, és 10 évet élt itt Slavko atya titkáráként és fordítójaként. Sokan hallhatták hangját a kilencvenes évek gyönyörű esti szentségimádásain...

*Emmanuel nővér [www.edm.eu.com/Enfants\\_de\\_Medjugorje](http://www.edm.eu.com/Enfants_de_Medjugorje)*

## Marija Pavlović látnok előadása

Medjugorje – szabadtéri oltár, 2012. június 23



Teljes szívemből köszöntelek benneteket a Szűzanya palástja alatt. Röviden arról szeretnék beszélni nektek, mit üzen Ő nekünk.

Azt mondja, Isten nélkül nincs jövő és örök élet. Hív minket és soha nem fárad bele. Ezt mondja: „**Édesanyátok vagyok.**” Szeret és hív bennünket. Szeretne minden embert a Paradicsomba vezetni és ebben a segítségünkre lenni. Jelenlétével azt kívánja, hogy szabad akaratunkkal mondjunk igen-t neki, ahogy ezt ő is tette. Az Istenanyával való találkozás a szeretet egy nagy megtapasztalása – ami azt jelenti, hogy elhagyjuk a bűnt és a szentségi életre törekszünk. Arra hív minket, hogy az ima legyen a legfontosabb az életünkben, hisz így válhatunk a világ világosságává és sójává és így térhetünk vissza Istenhez. Hisz Isten nélkül nincs jövőnk. Az igazi béke Istenben van és ezt a békét csak az imán keresztül érhetjük el. Addig kell imádkoznunk, míg az ima békét nem ad számunkra. Istentől vagyunk és Istennek vagyunk teremtve. Térjete hát vissza Istenhez és a szentségekhez!

Az első napokban megérinthettük a Szűzanyát. Nem csak mi, hanem mindenki. Mindenki érezte a jelenlétét. Néhányan elektromosságot éreztek, mások meleget, hideget vagy rózsasillatot. Mi, látnokok aztán különböző nagyságú foltokat láttunk a Szűzanya ruháján. Sírunk és megkérdeztük a Szűzanyát. „**Drága gyermekek, ezek a ti bűneitek**”,- mondta és azt kérte, hogy gyónjunk meg.

Tanított bennünket és üzeneteket adott. Az első üzenetek csak a helyi plébániának szóltak. Arra hívott bennünket, hogy járjuk az imádság iskoláját és mi elkezdtük ezt. Megváltoztunk külsőleg és belsőleg egyaránt. Mérhetetlen szeretetéhez vezetett bennünket és mi nagyon megszerettük Őt. A Fiához vezetett minket.

Ezt mondtuk: „Anyánk, 100%-ban a tied vagyunk.” Általa megértettük, hogy Jézushoz tartozunk. Megértettük, hogy ez az élet múlandó, és hogy csak egy út van az örökkévalóságba. A lelkünk Isten nélkül nem talál nyugalmat. Igen, tudom, kedves zárandokok, hogy nagy a hőség itt, de keressetek helyet az árnyékban, ahol imádkozni tudtok. Nem lesz jövőnk, ha úgy mentek tovább, ahogy eddig. Ezért küldi Isten az Édesanyját. Kövessétek őt, éljétek az üzeneteit! Mindent ültessetek a gyakorlatba, amit kíván.

Teljes szívemből kérlek benneteket, használjátok ki a jelen idő nagy kegyelmeit, mert Isten anyja még minden nap megjelenik. Minden nap imádkozunk értetek, míg szívetek az Ő szívéhez nem lesz hasonló. Az anya szíve úgy ver, ahogy Fiáé. Különös módon imádkozom, hogy kimondjátok az Igen-t, ha újra hazatértek. Köszönöm és Isten áldjon benneteket.

# Hittani Kongregáció

Eljárási normák a feltételezett jelenések és kinyilatkoztatások megítéléséhez

## Előzetes megjegyzés a normák létrejöttéhez és jellegéhez

A Szent Kongregáció atyái az 1974 novemberében tartott évi Plenáris Ülésük folyamán megvizsgálták a lehetséges jelenések és a gyakran hozzájuk kapcsolódó kinyilatkoztatások problémáit, és az alábbi következtetésekre jutottak:

**1.** Ma ezekről a jelenésekről szóló híradás sokkal gyorsabban elterjed a hívek között, mint bármikor korábban, a tömeg-tájékoztatási eszközöknek (mass media) köszönhetően. Továbbá, az utazások könnyebbé válása elősegíti és megsokszorozza a zarándoklatokat. Az egyházi Hatóságnak ezért késlekedés nélkül meg kell nyilatkoznia ez ügyben.

**2.** Másrészt, a mai gondolkodásmód és a tudományos kritikai kutatás követelményei megnehezítik, ha éppen nem lehetlenné teszik azt, hogy az elvárt gyorsasággal jelenjenek meg az olyan döntések, amelyek a múltban lezárták (fennáll a természetfölötti vonatkozás, nem áll fenn a természetfölötti vonatkozás), és amelyek megadták az Ordináriusoknak azt a lehetőséget, hogy engedélyezzék vagy megtiltsák a nyilvános tiszteletet vagy a tisztelet egyéb formáit a hívek körében.

Ezzel a megokolással, azért hogy a hívek között ez eme dolgok révén keletkezett tisztelet az egyházzal való teljes közösségben nyilvánuljon meg, és hogy gyümölcsöt teremjen, melyek alapján maga az egyház a következőkben meg tudja ítélni az események valódi természetét, az atyák úgy döntöttek, hogy a kérdésben a következő eljárási módot kell alkalmazni.

Amikor az egyházi Hatóság értesül valamely feltételezett jelenésről vagy kinyilatkoztatásról, feladata a következő:

**a) legelőször:** megvizsgálni a történeteket pozitív és negatív kritériumok alapján (vö. alábbi I. pont);

**b) továbbá:** ha ez a vizsgálat kedvező eredménnyel zárul, megengedni bizonyos nyilvános tiszteleti vagy ájtatossági formákat, ám folyamatosan nagy bölcsességgel kell ezekre felügyelni (ami megegyezik a következő formulával: „jelenleg semmi sem ellenzi”);

**c) végül:** az eltelt idő és a tapasztalat fényében, különös tekintettel az új tisztelet által hozott lelki gyümölcsök termékenységére, meghozni a döntést a történetek valódiságáról és természetfölöttiségéről, ha a dolog ezt kívánja.

## I. Kritériumok, hogy legalábbis bizonyos valószínűséggel megállapítható legyen a feltételezett jelenések vagy kinyilatkoztatások jellege

### A) Pozitív kritériumok

**a)** Erkölcsi bizonyosság, vagy legalábbis nagy valószínűség az esemény létezéséről, amit komoly vizsgálat eredményezett.

**b)** Sajátos körülmények, melyek az esemény létezésére és

természetére vonatkoznak, vagyis:

**1.** az illető vagy az illetők személyes tulajdonságai (különösképpen a pszichikai kiegyensúlyozottság, a méltó és helyes erkölcsi életvitel, az őszinte és állandó engedelmesség az egyházi Hatóság irányában, a készséges magatartás a rendes hitélethez való visszatérésre stb.);

**2.** a kinyilatkoztatást illetően: valódi és tévedésmentes hittani és lelki tanítás;

**3.** egészséges tisztelet, továbbá bőséges és folyamatos lelki gyümölcsök (például az imádság szelleme, a megtérések, a felebaráti szeretet megnyilvánulásai stb.).

### B) Negatív kritériumok

**a)** A tényekben való nyilvánvaló tévedés.

**b)** Tanbeli tévedés, melyet magának Istennek, a boldogságos Szűz Máriának vagy valamely szentnek tulajdonítanak a megjelenéseikben, de számot vetve azzal a lehetőséggel is, hogy az illető - akár öntudatlanul is - hozzáfűzött egy hiteles természetfölötti kinyilatkoztatáshoz pusztán emberi elemeket vagy a természet rendjébe tartozó valamilyen tévedést (vö. Szent Ignác: Lelkigyakorlatos könyv, 336. pont).

**c)** Olyan anyagi haszon nyilvánvaló keresése, amely szorosan a történetekhez kötődik.

**d)** A történet idején vagy a történethez kapcsolódóan az illető vagy az ő követői által elkövetett súlyosan erkölcsstelen cselekedetek.

**e)** Pszichikai betegség vagy pszichopatikus hajlam az illetőben, amik bizonyosan hatással voltak a feltételezett természetfölötti jelenségre, illetőleg pszichózis, tömeghisztéria vagy más hasonló dolgok.

Meg kell jegyezni, hogy ezek a pozitív és negatív kritériumok csak jelzesszerűek, nem pedig kimerítőek, és összességükben kell alkalmazni őket, vagyis kölcsönös összefüggésükben.

## II. Az illetékes egyházi Hatóság eljárása

**1.** Ha egy lehetséges természetfölötti jelenség esetén szinte spontán módon tiszteleti vagy ájtatossági formák más megnyilvánulásai történnek a hívek körében, az illetékes egyházi Hatóságnak súlyos kötelessége mihamarabb ismereteket szerezni róluk és pontosan megvizsgálni a dolgot.

**2.** Az illetékes egyházi Hatóság a híveknek (akik közösségben vannak a Főpásztorukkal, és nem a szekták hatása alatt állnak) jogos kérése alapján eljárhat, hogy jóváhagyja és elősegítse a tiszteletnek és az ájtatosságnak bizonyos formáit, ha - az előbbi kritériumokat alkalmazása után - semmi sem ellenzi azokat. Figyelmet kell azonban fordítani arra, hogy a hívek ezt az eljárási módot ne tartsák az esemény természetfölötti jellegének az egyház részéről történő elismerésének (vö. Előzetes megjegyzés, c).

3. Az illetékes egyházi Hatóság a tanítói és lelkipásztori feladatánál fogva motu proprio révén is közbeléphet; súlyos körülmények között azonban ezt meg is kell tennie, például a tisztelet és az ájtatossági formák kijavítására és az eltévelyedések megelőzésére, a tévtanítások elítélésére, a téves és nem megfelelő miszticizmus elkerülésére stb.

4. Kétes esetekben, ha az az egyház javát semmiképpen nem veszélyezteti, az illetékes egyházi Hatóság tartózkodhat minden megítéléstől és minden közvetlen közbelépéstől (mert megtörténhet az is, hogy bizonyos idő eltelte után a lehetséges természetfölötti jelenség feledésbe merül); nem szakadhat meg azonban az odafigyelés, hogy szükség esetén gyorsan és okosan közbe lehessen lépni.

### III. Az eljáró illetékes Hatóság

1. Elsősorban a helyi Ordináriusé a feladat, hogy felügyeljen és eljárjon.

2. A regionális vagy nemzeti Püspöki Konferencia eljárhat:

a) ha a helyi Ordinárius saját akaratából hozzá fordul, hogy nagyobb bizonyossággal tudjon dönteni az ügyről;

b) ha az esemény már nemzeti vagy regionális méreteket öltött, de mindig csak a helyi Ordinárius előzetes hozzájárulása mellett.

3. Az Apostoli Szentszék eljárhat, akár magának a helyi Ordináriusnak, akár a hívek minősített csoportjának a kérésére, de akár közvetlenül a Szentatya egyetemes joghatósága értelmében is (vö. alábbi, IV. pont).

### IV. A Hittani Szent Kongregáció eljárása

1. a) A Szent Kongregáció eljárást kérheti mind a maga részéről az Ordinárius, mind a hívek egy minősített csoportja. Az utóbbi esetben figyelmet kell fordítani arra, hogy azt, aki a Szent Kongregációhoz fordul segítségért, ne kétséges érvek motiválják (mint például az akarat, hogy az Ordináriust az érvényes döntéseinek megváltoztatására, valamely szektás csoport elismerésére kényszerítse stb.).

b) A Szent Kongregáció feladata, hogy súlyos esetekben motu proprio révén lépjen közbe, különösen amikor az eset az egyház egy jelentősebb részét érinti, de mindig csak akkor, miután már tárgyalt az Ordináriussal, és ha a helyzet megkívánja a Püspöki Konferenciával is.

2. A Szent Kongregációt illeti, hogy megítélje és jóváhagyja az Ordinárius eljárási módját, vagy ha azt lehetségesnek és megfelelőnek tartja, lefolytassa az újabb vizsgálatot, megkülönböztetve attól, amit az Ordinárius végzett, és amit vagy maga a Szent Kongregáció, vagy egy speciális bizottság visz végbe.

A jelen Normákat a Szent Kongregáció Plenáris Ülése elfogadta és a szerencsésen uralkodó VI. Pál pápa 1978. február 24-én jóváhagyta. Róma, a Hittani Szent Kongregáció palotájában, 1978. február 25.

*Franjo Šeper bíboros prefektus és Jérôme Hamer, O. P. titkár  
Hittani Kongregáció*



### Teréz anya a megbocsátásról

A szerető Atya mindannyiunk szerető Atyja. Mindig kész rá, hogy megbocsásson, hogy felejtson. Mindig jelen van. Nem kell messzire mennünk, hogy felkutassuk: ott van a szívünkben. Szeret, hív, védelmez - gyengéden, szeretettel. A megbocsátáshoz nagy szeretetre van szükség; ahhoz pedig, hogy felejteni tudjunk, nagy alázatra.

A megbocsátás csak akkor teljes, ha felejteni is tudunk. Amíg nem tudunk valamit egészen elfelejteni, nem bocsátottuk meg teljesen. Ez az, amivel fájdalmat okozunk egymásnak: előhozzuk azt is, ami elmúlt, és újra meg újra felemlgetjük - ami azt jelenti, hogy nem felejtettük el.

Hogy felejteni tudjunk, alázatra van szükség. Ezért nagyon fontos, hogy alázatot tanuljunk. Ez az egyik gyönyörű dolog, amit Jézus kér tőlünk: „Tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű”. A szelidséget mondja először: szelidséget egymás felé, a testvéreink felé, és alázatot Isten felé. A szelidség - vagy szeretet, együttérzés, ahogy tetszik - és az alázat teszi teljessé a megbocsátást. Mert mielőtt megbocsátunk valakinek, fel kell ismernünk, hogy magunk is megbocsátásra szorulunk. És itt jön a szív alázata. A megbocsátásban van leginkább jelen a béke.

# Medjugorjei hírlevél

2012. július 15.

1. 2012. július 2.-án Mirjanának nagy tömeg jelenlétében megjelent a Szűzanya a Kék Keresztnél, és Podbrodo-nál. A jelenés után ezt az üzenetet osztotta meg velünk:

**„Gyermekeim! Ismét édesanyátoikként kérlek benneteket, hogy álljatok meg egy pillanatra és gondolkodjatok el magatokról és e földi élet mulandóságáról. Ezután elmélkedjétek az örökkévalóságról és az örök boldogságról. Mit szeretnétek? Melyik úton szeretnétek járni? Az atyai szeretet küld engem, hogy közbenjárótok legyek, hogy édesanyai szeretetemmel megmutassam az utat, amely a lélek tisztaságához vezet, a lélekhez, melyet nem terhel bűn, a lélekhez, mely megismeri majd az örökkévalóságot. Imádkozom, hogy Fiam szeretetének fénye ragyogjon be benneteket, hogy legyőzzétek a gyengeséget és megmeneküljétek a bajokból. A gyermekeim vagytok, és mindnyájatokat az üdvösség útjára szeretnék vezetni. Ezért gyermekeim, gyűljétek körém, hogy Fiam szeretetével megismertesselek titeket, és így megnyissam számotokra az örök boldogság kapuját. Imádkoztatok ti is pásztoraitokért, ahogyan én is. Újra figyelmeztetek benneteket, ne ítéljétek meg őket, mert a Fiam választotta ki őket. Köszönöm nektek.”**

## **Drága medjugorjei Gyermekeim, dicsértessék Jézus és Mária!**

2. Pornográfia, az újkori lepra! Egy lelkészbarátunk, aki gyakran jár Medjugorjében, abban a különös kegyelemben részesült, hogy gyónás során segített egy léleknek.

Egy házaspár ment el hozzá, mert 7 éves fiúk nem volt jól. Azelőtt az egészségével semmi gond nem volt, és az iskolában is jól teljesített, de most úgy tűnt, hogy minden összeomlik körülötte. Állandóan beteg volt, és az orvosok sem tudták megállapítani, hogy mi is lehet a baja. A tanulmányi eredményei is nagyon leromlottak, úgy tűnt, mintha elvesztette volna minden motivációját és tanulási képességét. A szülők számos pszichológust is felkerestek, de eredmény nélkül.

Végül felkeresték lelkészbarátunkat, és megkérték, hogy beszéljen a gyerekkel. A lelkész először a szülőkkel akart beszélni. Néhány kérdés után a lelkész

megtudta, hogy a szülők mostanában elég gyakran néznek pornót, és rabjai is lettek.

A lelkész így kiáltott fel: „Micsoda!??? Nem tudjátok, hogy ezzel nagyon súlyos bűnt követtek el? A pornográfia tönkreteszi a házasságokat!” A férfihoz így szólt: „Isten terve szerint te vagy a család feje és azáltal, hogy pornót néztek, elveszítéd atyai kegyelmét, és tönkre teszed azt, amit Isten rád bízott!”

Aztán így szólt a nőhöz: „Tönkre teszed magad, és azt, ahogy a férjed tekint rád. A valóságban inkább eltávolítod magadtól a férjedet, és azt kockáztatod meg, hogy elveszítéd őt! És azon csodálkozol, hogy miért beteg a gyermekeitek? Azért, mert ő fizet a ti bűnökért. Hagyjátok abba! A pornográfia megbetegíti a családokat!”

Isten kegyelméből, a házaspár eldöntötte, hogy véget vet perverz szokásuknak és megszabadultak minden pornográf filmtől. Hamarosan, orvosi segít-

ség nélkül, a gyermek is jobban lett és visszanyerte a tanulás iránti motivációját is. Egy fajta újjászületésen ment keresztül.

A szülők végül rájöttek, hogy a pornográfia milyen káros következményei lehetnek. Most ők tesznek tanúságtételt azoknak, akik ugyanettől a megcsallottságtól szenvednek.

(Pályafutása alatt a lelkész azt is észrevette, ha a férj rabja a pornográfia, akkor a feleség szaporító szervei megbetegszenek. Rómában ezt a lelkészt megkérték, hogy egy ördögűzőnek írjon jelentést a pornográfia káros hatásairól.)

3. Oh, Gyermekeim! Nemrég egy prédikációban Medjugorjében egy lelkész a következőt mondta el:

Egy négyéves gyermeknek súlyos tüdőproblémái voltak. Mivel már annyit szenvedett, nagyon félt az orvosoktól. Egy röntgenorvosnak sikerült meggyőznie, hogy megvizsgálja, és egy géppel megnézi, hogy lássa, mi van odabent, hogy meg tudja gyógyítani. A gyermek meglepődve megkérdezte: „Te látni fogod, hogy mi van bennem?” A vizsgálat után az orvos elmondta a szülőknek a diagnózist, amit a gyermek természetesen nem értett. De a fiú egyre türelmetlenebb lett, és akarta tudni, hogy az orvos mit látott. Ezért félbeszakította az orvost és megkérdezte: „Ha mindent láttál bennem, láttad a Szűzanyát is a szívemben?”

Egy ilyen zavaros világban csodálatos látni, hogy Miasszonyunknak megvannak a kis vigasztalói. A mi feladatunk az, hogy megőrizzük ártatlanságukat – ami a legfontosabb kincsük – úgy, ahogy egy anyaoroszlán védi a kölykeit.



4. Több ezer fiatal készül a Medjugorjei Ifjúsági Fesztiválra. Őket azzal tudjuk biztatni, hogy a Béke Királynője is készül, hogy hatalmas anyai szeretettel fogadja őket, és kényeztesse, mint ahogy egy édesanya teszi csodálatos ajándékaival! Ezek a fiatal emberek, megmenekülve az abortusz veszélyétől, egy olyan világba, kultúrába születtek, amelyik csábítja őket ezernyi izgalmával, de soha nem elégíti ki őket. Mikor nem mérgezi meg őket a nyugati kultúra anyagi pogánysága, elkezdnek keresni valamit, keresik életük értelmét, és a céljaikat, amelyek miatt érdemes folytatni útjukat.

Milyen csodálatos üzenetben részesítette őket Miasszonyunk a július 2.-ai üzenetében! Ehhez nekünk nem is kell semmit hozzátennünk. A fiataloknak most már csak az a feladata, hogy kövessék az Ő tanácsait.

Medjugorjében lehetőségük lesz arra, hogy megálljanak egy percre, és elgondolkozzanak azon, hogy életük mennyire átmeneti ezen a földön. Aztán elgondolkozzanak az örökkévalóságon és az örök üdvösségen.

Szűzanyánk ezt kérdezi tőlük: „Mit

szeretnétek? Melyik úton szeretnétek járni?” Ők majd imádságban válaszolnak neki és számíthatnak a segítségére, hogy majd azon az úton vezeti őket, amelyik a boldogsághoz vezet.

„Sok fiatal ott keresi a boldogságot, ahol azt el lehet veszíteni” – mondja Mária egy másik üzenetben. Medjugorjében, ezek a fiatalok találkoznak majd más olyan fiatalokkal, akik már jó ideje követik Jézust, és majd rájönnek, hogy ez az út számukra is nyitva. Egy anya segít gyermekének abban, hogy az rájőjön arra, hogy a Teremtő tervében ő egy fontos személy, akit nem lehet másral helyettesíteni, és akit nagyon szeretnek. Mária segít gyermekeinek abban, hogy megtalálják a boldogság felé vezető legjobb utat.

Most azokhoz szeretnék szólni, akik szívükön viselik a Medjugorjéba érkező fiatalok sorsát: Ajánljunk fel valamit Istennek (imádságban, majd világossá válik, hogy mi is az a dolog) azért, hogy legalább egy fiatalnak tudjunk abban segíteni, hogy a Fesztivál alatt találkozzon Jézussal, és hogy ez a találkozás adjon neki erőt arra, hogy megváltoztassa életét, és elinduljon az üdvösség útján.

Hány és hány szentünk van, aki egy gondterhelt élet után vált szentté, azért, hogy valaki áldozatot hozott érte? Hogy csak egy példát említsünk: De Foucauld Boldog Károly, kicsapongó életet élt, mielőtt megbánta volna bűnét, ami elindította őt az üdvösség felé. És mindez unokatestvére imáinak volt köszönhető.

Köszönünk nektek minden Üdvözlégy Máriát, minden bűnt, minden jótekonyságot, minden tejes szívvel átélt misét, minden áldozatot és szenvedést, amit panasz nélkül Jézusnak ajánlotok fel.

A Mennyszámban, előbb vagy utóbb, egy szent jön majd felétek és majd elmondja nektek, hogy nektek volt köszönhető, hogy ő felhagyott bűnös életmóddal, otthagyta a halál felé vezető utat és a Jézussal való életet választotta!

Legdrágább Gospa, türelmetlenül várjuk, hogy lássuk mennyi mindent készítettél ezeknek a fiataloknak. Add meg nekünk azt a kegyelmet, hogy segítsünk neked szétosztani ajándékaidat.

*Emmanuel nővér +*





## Jozo atya katekézise

2012. július 25. „Drága gyermekek! Ma a jóságra hívlak benneteket. Legyetek a béke és a jóság hordozói ebben a világban. Imádkozzatok, hogy Isten erőt adjon nektek ahhoz, hogy szíveteket és életeteket mindig remény és büszkeség töltsen el azért, mert Isten gyermekei és reményének hordozói vagytok ebben a világban, amely szívből fakadó öröm és jövő nélküli, mert szíve nem nyitott Isten felé, aki a ti üdvösségetek. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”

**Kedves testvéreim, szeretett és értékes tagjai a mi testvériségüknek az imacsaládban.**

Ebben a nagy bizonytalanságban, a jó és gonosz közötti harcban, ebben az instabil időszakban, minden ország tudatosította hogy a gazdaság útja, az oktatás, és tervezés a jövőben nem működik. Az önző öröm és önszeretet nézőpontjából tekintve a család és élet nem működik. Hanem újabb erőszakhoz vezet, és olyan kritikus tömeget hoz létre, amely ijesztő, s kerüli a felelőségre vonást. Amíg a gazdasági összeomlás előtt állunk, a szakértők egyesülnek, hogy megoldást keressenek. Önekik nincs, és nem is ígérnek megoldást. A gazdasági válsággal együtt növekszik a lelki válság is. Szorongás és bizalmatlanság tölt el minket az embereket, és a jó akaratuk iránt. A korrupció, mint egy fertőző betegség hatással van a társadalom minden rétegére, nemzetre és hivatásra. És minden nap új és új megrázkódtatások,

új - régi kérdések: „Lehetséges ez?” Eltérően más üzenetektől, és oktatóktól ezen a világon, hallunk egy szelíd hangot, amely ellenállhatatlanul hív: „Ma a jóságra hívlak benneteket.” Szóval, ebben a zavaros és nehéz időkből, az erőszakban, a féltékenységekben, az önzésben, a hedonizmusban és a hitetlenségben a jóságra vagyunk meghívva. És most, mint életünk imperatívja kínálkozik Szent Ferenc gondolata és imája, amelyet korának krízise ellenére kitartóan imádkozott: „Uram! Tégy engem a Te békéd eszközévé, Hogy ahol gyűlölet van, oda szeretetet vigyek, Ahol sérelem, oda megbocsájtást, Ahol széthúzás, oda egyetértést, Ahol tévedés, oda igazságot, Ahol kétség, oda hitet, Ahol kétségbeesés, oda reményt, Ahol sötétség, oda világosságot, Ahol szomorúság, oda örömet.” Szent Ferencnek sikerült. Az Ő imája változtatja és inspirálja az új generációkat a mai napig. Ha nem látjuk a jót a családban, az Egyházban, a hazánkban, akkor itt van a meghívás és inspiráció, hogy „Legyetek a béke és a jóság hordozói ebben a világban.” Itt felismerjük a nagy feladatot, és a felelőséget is érte. Hogyan, és ki válhat a béke és a jóság apostolává?! Az ember nem olyan, mint a műanyag palack, melyet megtölthetünk borral vagy más folyadékkal, ha már nincs benne víz. Ezt az ember nem teheti meg. Ő nem színész Isten és a felebarátja előtt. Az embernek igazmondónak és hitelesnek kell lennie. Vagyis, nem lehet kétarcú és alkalmazkodó az adott helyzetben. Az Egyház csodálja a szenteket, akik lemondással gyakoroltak, és képesek voltak megszabadulni a legnehezebb elesésektől, és a rossz hajlamoktól. Mint hősök tetszetek az embereknek, s mint őszinte bűnösök Istennek. Vajon nem látjuk, hogy az összes

intézmény az emberek és vallások között, a béke, harmónia eléréséért nem tették annyit, amennyit megtett szent Ferenc, vagy Teréz anya. A világban ma hiány van az olyan békeszerzőkből, szentekből, akik élnek, amit csinálnak és mondanak. A jelenben nincs válság a béke elméletekben, törvényekben melyek szabályozzák a békét a családban és az emberek és nemzetek között. Visszont válságban van az Egyház, mert nem születnek szentek és béketeremtők a világ számára. A Szűzanya félelem nélkül hangsúlyozza, hogy ez a világ jövő nélküli, öröm nélküli, mert nincs szíve, amely nyitott Istenre. Hogy nyitott szívűek legyünk, arra nem tudnak megtanítani az intézmények, csak az Egyház. A család tanítja a gyerekeket, hogy nyissák meg szívüket Istennek, hogy az imában nyitogassák szívüket Istennek, hogy minden nap, mint Atyjukhoz forduljanak.

A Szűzanya azt kéri tőlünk, hogy imádkozzunk erre a szándékra. Hogy feladatunkat büszkén ellássuk. Büszkék legyünk arra, hogy keresztények vagyunk. Az embernek büszkének kellene lennie azért, hogy katolikus házasságban él, és hogy gyermekeiket Isten törvénye szerint neveli, mert ez ajándék, s nem pedig szégyen. Míg a napilapok és a televízió közvetítések tele vannak pesszimizmussal és pesszimista jóslatokkal, mi telve vagyunk reménnyel és keresztény optimizmussal. Ezekben a napokban a világ minden országa Londonban az olimpiai játékokon vesz részt. Minden nemzetnek megvan a saját zászlója, himnusza és sportolói, akik motiválták versenyre és az új eredményekre. Néhány nemzet, mint pl. India az olimpiai aranyérmét öt kilogramm arannyal jutalmazza. Más nemzetek pénzügyi jutalommal próbálják ösztö-

nözni a sportolókat. De a legnagyobb motiváció az őszinte hazafiság.

Ma meghívást kaptunk arra, hogy a hit és az Egyház zászlaját vigyük ebben a világban, de nem a pénz miatt, vagy valamilyen propaganda miatt, hanem szeretetből. Nagy megtiszteltetés számunkra, hogy ma békeszerzők lehetünk azok között, akik összeveszekedtek. Tisztának és szentnek lenni a nyilvános bűnösök és a megtévesztők között. Ez egy megtiszteltetés, hogy ma arról tanúskodhatunk, hogy a pénz nem a legnagyobb érték, hogy a pénzzel oly keveset lehet elérni. Térjünk vissza a családi imához, és a közös imádkozáshoz. Ő változtat és neveli az embert béketeremtővé, aki térden virraszt népéért. Mint a fiatal sportolók, mi is döntünk amellet, hogy kitartóan gyakoroljuk Istenbe vetett reményünket és a világ boldogabb jövőjét.

Ebben a hónapban imádkozunk:

1. Az ifjúságért a Medjugorjei találkozón és más helyeken szerete a világban, hogy találkozzanak Jézussal és megszeressék Őt. Hogy váljanak ifjú hithirdetők, a béke és a jóság apostolává. Kortársaikért, akik hamis szabadságukban a narkót és erkölcstelenséget, hűtlenséget és az erőszakot választották.
2. Papi és szerzetesi hivatásokért. Medjugorjeban gyóntatókért, és a reménység ajándékáért szíveikbe, az atyai szeretet és türelem erejéért.
3. A Szentatyáért, Benedek pápáért, akit annyi próbatétel és áruulás ér a legközelebbi munkatársak részéről. A püspökökért és mindenkiért, akik az Egyházban és a társadalomban a békéért és jóságért felelősek. A látnokokért, hogy alázatban segítsék terjeszteni a jóságot. Medjugorje plébánia híveiért, hogy ne váljanak olyanokká, akik a zárandokokat turistáknak nézik, hanem testvéreknek, akik keresik a békét és a jóságot. Drága Testvéreim, büszkeséggel, nagy örömmel és reménnyel válaszoljunk az Ő meghívására.

*Jozo atya*

# Mirjana Dragicevic tanúságtétele

Medjugorje, 2012.07.03



A kezdetekről beszélt. Majd 7,20 perctől:

A Szűzanya mindig azt mondja: „Ne a titkokról beszéljétek (ti a „10 titokról”, amelyeket rájuk bízott), hanem imádkozzatok! Mert mindaz, aki anyaként tekint rám, Istenre pedig atyaként, az nem fél semmitől!” Ő azt mondja, hogy csak azok félnek, akik még nem ismerték meg Isten szeretetét. Mi, emberek, mindig a jövőről beszélünk: mi, hogyan lesz... Én viszont mindig ugyanazt mondom: ki az közülünk, akik most itt jelen vagyunk, ki mondhatja biztosan, hogy holnap még élni fog? Ez az, amire a Szűzanya tanít: legyünk készek bármelyik pillanatban Isten színe előtt megjelenni. Mert ő azt mondta: „Gyermekeim, azt, amit Fatimában elkezdtem, Medjugorjében fogom befejezni: az én Szívem győzedelmeskedni fog”. Tehát, ha Édesanyánk szíve győzedelmeskedni fog, mitől félhetnénk?

Amikor 1982-ben volt az a bizonyos karácsonyi jelenés, akkor ő azt mondta, hogy ezentúl nekem nem fog több naponta megjelenni, hanem minden év március 18-án – egész életem folya-

mán. Azt is mondta, hogy ezenkívül lesznek még rendkívüli jelenéseim, amelyek 1987. augusztus 2-án kezdődtek, és mindmáig tartanak. Nem tudom, meddig lesznek még minden hónap 2-án történő jelenéseim. Ezek a jelenések egyúttal imák is a hitetlenekért.

Mária nem mondja azt, hogy „hitetlen”. Mert amikor te azt mondd, hogy „hitetlen”, akkor te megítéled őt. Szűzanya nem teszi ezt, ő soha senkit nem ítél meg. Ő azt mondja: „Azok, akik még nem ismerték meg Isten szeretetét”. Mária a mi segítségünket kéri. Amikor ő azt mondja, hogy „a mi”, akkor nem csak ránk, a látnokokra gondol, hanem minden gyermekére, aki őt anyaként szereti. Mert azt mondja, hogy mi megváltoztathatjuk a nem hívőket, de csak az ima és a saját példaadásunkon keresztül. Ő azt szeretné, hogy napi imáinkban elsősorban értük imádkozunk, azért mert azt mondja, hogy az a sok rossz dolog, ami a világban történik, főleg manapság, ahogy láthatjuk: háborúk, válások, öngyilkosságok, kábítószerek, abortusz... tőlük, a hitlenektől származnak. Ő azt mondja: „Gyermekeim, amikor ti értük imádkoztok, akkor ti magatokért és saját jövőtökért imádkoztok”

Ő saját példaadásunkat is kéri. Nem azt akarja, hogy összevissza járkáljunk és prédikáljunk, hanem azt, hogy saját életünkön keresztül beszéljünk, azért, hogy a nem hívők bennünk tudják megélni az Istent, megtapasztalni szeretetét. Én arra kérlek benneteket, hogy ezt a dolgot vegyétek nagyon komolyan. Ha egyszer is láthatnátok a Szűzanya szemében azokat a könnyeket, amelyek a nem hívőkért vannak, biztos vagyok benne, hogy teljes szívetekből imádkoznátok.

Ő azt mondja, hogy ez az idő,

amelyben élünk, olyan idő, amelyben döntéseket kell meghoznunk, és hogy rajtunk, akik azt mondjuk, hogy Isten gyermekei vagyunk, nagy felelősség van. Amikor Szűz Mária imákat kér értük, azt akarja, hogy próbáljuk meg, hogy hozzá hasonlóan tegyünk. Azaz elsősorban próbáljuk megszeretni őket, saját testvéreinknek tekintsük őket, akik nem voltak olyan szerencsések, mint mi, hogy megismerjék Isten szeretetét. Amikor így tudsz érezni szívedben, akkor tudsz értük imádkozni. Soha ne ítélkezni, soha ne kritizálni, soha ne erőltetni, egyszerűen csak szeretni őket, imádkozni értük és törekedjünk jó példát mutatni. Saját példánk nagyon fontos. Mert mindenkinek van egy „hitetlenje”: saját családján belül, vagy a szomszédban, vagy a munkahelyen. Azt a nem hívőt Isten helyezte utunkban. Nekünk pedig meg kell kérdeznünk magunktól, hogy vajon ő látja-e bennünk Istent és az Ő szeretetét? Mert mi fogunk felelni ezért.

Az utóbbi időkben mindig elmondok egy velem megtörtént esetet. Látótok, hogy a medjugorjei templomunk mindig telve van. Az egyik este, amikor misére jöttem, láttam egy helyet az egyik padban, és le akartam ülni. Körülöttem olasz zárándokok voltak. Amikor leültem, mindenki elkezdett kiabálni: „Kelj fel, a mi padunk, mi jöttünk előbb, hogy engedjed meg magadnak?” Mindenki egyszerre kiabált. Én hallgattam és felálltam. Majd jött egy a csoporthoz tartozó hölgy, aki felismert engem, és elmondta nekik, hogy én az egyik látnok vagyok. Ekkor ők az egész padot felkínálták nekem. Miért mondom ezt nektek? Mit gondoltok, ha én egy hitetlen lettem volna, aki a Szűzanya meghívott volna Medjugorjéba, és életemben először léptem volna be egy katolikus templomba, ahol azok vannak bent, akik azt mondják magukról, hogy ismerik Istennek a szeretetét, de ilyen módon fogadnak, mit gondoltok? Fogok én még, hitetlenként, bármikor is belépni egy katolikus templomba? És ki lesz ezért felelős? Éppen ezt akarja a

Szűzanya is mondani: hogy igen nagy felelősség van rajtunk, egyenként. Mert bennünk nézik, keresik azt, amiről beszélünk. Mindegyikünk képes megtanulni szépen beszélni, de azt és úgy élni, ahogy Isten és a mi Anyánk tanít minket – ez az, ami Ő szeretne tőlünk: miközben megéljük Istennel való kapcsolatunk tudjuk másokkal megéreztetni mennyire jó Istennek a szeretete.

A medjugorjei jelenésekben a Szűzanya mindegyik látnokra rábízott egy küldetést, egy feladatot. Az én küldetésem imádkozni a nem hívőkért. Vicka, Jakov a betegekért imádkoznak, Iván a fiatalokért és a papokért, Marija a tisztítótűzben szenvedő lelkekért és Ivanka a családokért.

A legfontosabb üzenet, amelyet a Szűzanya sokszor ismételt, az a szentmise. De nem csak a vasárnapi szentmise! Amikor mi gyermekek voltunk, még

a legelején, az egyik jelenéskor ő azt mondta, hogy ha választani kellene közöttem, hogy legyen látomástok és a szentmise között, akkor nektek mindig a szentmisét kell választanotok. Mert a szentmise alatt az én Fiam van veletek.

Az elmúlt években, amióta vannak jelenések a Szűzanya soha nem mondta azt, hogy imádkozzatok, és én nektek adni fogok, hanem azt, hogy imádkozzatok, hogy én megkérhessem Szent Fiamat értetek. Mindig Jézus van az első helyen. Én például észrevettem itt, Medjugorjében, hogy amikor gyógyulások voltak, fizikai gyógyulások, ezek sokkal nagyobb számban történtek a szentmise alatt, mintsem a jelenések hegyén. Mert a szentmise alatt a mi Istenünk van velünk. Egy nagyon nagy ajándéka Istennek, hogy minden szentmise alatt Jézus közöttünk van.

*Folytatás a szeptemberi számban...*

## Kedves Olvasóink!

A Medjugorje Hangja újság 2011. július-augusztusi számának mellékleteként megjelent a **Medjugorjei mustármagok** című kiadvány. A 72 oldalas A6 méretű könyvet a medjugorjei atyák gondolataiból állítottam össze. Témái: az imádság, a megtérés, a szentmise, a Szentírás és a böjt, kiegészítve a hit, a béke és egyéb gondolatok címmel. A könyv ára: 400,- Ft, + postaköltség.

A könyv megrendelhető az alábbi címen: [medjhang@gmail.com](mailto:medjhang@gmail.com).

